

Hospitalita

MISIJNÍ PROJEKT
**TABULE SOLIDARITY
PRO VENEZUELU**

**POJÍZDNÁ KAVÁRNA
V NMB BRNO**

ZDARMA

OBSAH

4 Krátce...

ŘÁD A KŘESŤANSKÝ SVĚT

7 S milosrdnými bratry na Kuksu

8 Společný evropský noviciát

10 Tabule solidarity - kampaň pro Venezuelu

12 Noc kostelů 2019

13 Pojízdna kavárna v NMB Brno

14 Splněný sen otce provinciála

16 Gabriel Ferrara Cup

17 Setkání bratří v Kostenzi

19 Na pomoc dětem, obětem domácího násilí

20 Naša nemocnica v Bratislave úspešná
v hodnotení pacientov i poisťovní

25 „V reholi som našiel naplnenie v činnnej láske k blízkym“
rozhovor s br. Filipom

ŽIVOT A ZDRAVÍ

27 Více zeleně, více pohody

28 Unikátní rehabilitační služby ve Vizovicích

29 Jan z Boha, světec z nevhodného dřeva - Walter Nigg

HISTORIE ŘÁDU

30 Knihy nemocných

SPIRITUALITA

32 Muž na svém místě - P. Stanislav Fiala

33 Z dopisů sv. Jana z Boha

DĚTSKÝ KOUTEK

34 Pohádka z Mateřské školy Milosrdných bratří

MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI,

rok 2019 je v plném proudu a dovolené nám poskytují čas odpočinku a umožňují nám vyjet z našich zajetých kolejí. Je to doba, kdy můžeme nabírat síly. Čas nám neustále běží a někdy máme pocit, že je velmi relativní. Jsou dny, kdy se vleče, a jsou chvíle, kdy uběhne velice rychle. Tento čas, který nám Bůh dal, však neprožíváme pouze sami pro sebe, ale žijeme v našich rodinách, společenstvích, komunitách, s našimi blízkými. A zde je nebezpečí, že se dostaneme do zajetí tohoto času a pomalu přestaneme věnovat pozornost našim nejbližším. Nebo ji začneme omezovat. Je potřeba pokládat si otázku, kolik toho během dne jsem schopen vykonat pro rodinu, společenství a kolik času si vyhražuji pouze pro sebe! Rozkolísanost a množství výzev dnešní doby nás přivádí k zamyšlení nad tím, kolik Bohem věnovaného času i já věnuji svým blízkým, ale kolik i sobě.

Milé čtenářky, milí čtenáři, v době léta vám všem přeji, aby vás váš čas na dovolených obcerstvil, abyste mohli, až se vrátíte domů, zase svůj čas věnovat svým blízkým a těm, kdo to potřebují.

Ať nám všem k tomu žehná Pán a provází nás spolu se sv. Janem z Boha.

Br. Martin Macek, OH
představený milosrdných bratří
v České republice a na Slovensku

krátce...

| Mary's Meals

I přesto, že náš řád má i v rozvojových zemích mnoho vlastních aktivit na pomoc nemocným a chudým, dospělým i dětem, vnímáme nutnost spolupráce různých organizací v potřebných oblastech, aby pomoc byla co nejefektivnější ve prospěch těch, kdo skutečně pomoc potřebují. Jednou z organizací, kterou s radostí a obdivem podporujeme je Mary's Meals, která dětem ve školách v chudších částech světa zajišťuje jedno teplé jídlo denně. Ukázalo se, že toto jídlo je často důvodem, proč děti do školy vůbec chodí. A pokud by jídlo měla být jediná překážka školní docházky, byla by to velká

škoda. Ukázalo se totiž, že pouhých 421 Kč stačí na nasycení jednoho dítěte během celého školního roku. Jsme rádi, že jsme tuto organizaci mohli podpořit nejen finančně, ale i poskytnutím prostoru našeho brněnského kostela sv. Leopolda pro uspořádání přednášky pro veřejnost. Vřele doporučujeme navštívit web www.marysmeals.cz.

| Pokračujeme v restaurování

Kostely jsou krásná místa plná vzácných uměleckých děl, která mají člověka přimět přemýšlet o Bohu a hodnotách křesťanského života. Jako každá jiná věc, i obrazy nebo fresky podléhají působení zubu času a vyžadují občasnou opravu a restauraci. Od letošního jara pokračujeme v opravách brněnského kostela

sv. Leopolda, a to konkrétně na fresce klenby hlavní lodě, kterou sám autor Josef Stern nazval „Oslava sv. Jana z Boha na nebi“. Restaurování vede paní Jana Severinová ze společnosti S:Lukas a řemeslné práce řídí akademický malíř Libor Jaroš. Kostel je nyní sice pod lešením, ale běžný chod kostela není nijak výrazně narušen. Rekonstrukce by měla být hotova na podzim roku 2020. Už nyní především za finanční podporu vděčíme Ministerstvu kultury ČR, Jihomoravskému kraji, Statutárnímu městu Brnu, ale i všem farníkům kostela a dalším dárcům.

I Školská inspekce v MŠMB Brno

Už pět let funguje mateřská škola, kterou provozujeme v našem brněn-

ském konventu. Na začátku června prošla první školskou inspekci s velmi dobrým výsledkem. Odnesli jsme si z ní mnoho praktické inspirace do dalšího působení, ale především jsme vděční za uznání hodnot, na kterých jsme školku postavili. Ve zprávě mimo jiné stojí: „K naplnění vize školy jednoznačně přispívá samotné umístění školy v historické budově kláštera milosrdných bratří, ve které MŠ využívá její přízemní prostory. Jejich inspirativnost seznamuje děti přirozenou cestou se světem duchovních hodnot a umění, umožňuje jim aktivně se podílet na utváření společenské pohody ve svém sociálním prostředí.“ Zpráva v celém znění je k dispozici na webu školky.

I Staveniště na Vídeňské

V následujících letech nás v areálu brněnského konventu čeká mnoho práce. Dlouho připravovaný projekt stavby nového pavilonu, kde by zázemí v budoucnu měli najít mimo jiné nemocní a jinak potřební, se pomalu stává realitou. V těchto dnech probíhá archeologický průzkum a za několik měsíců začne samotná stavba.

Milosrdní bratři již téměř 300 let v Brně slouží nemocným a potřebným a své dílo nyní chtějí dále rozšířit.

Prosíme především o modlitby za zdárný průběh stavby a přípravy nového zařízení, kde budeme moci naplno realizovat naše povolání k hospitalitě.

I Volná pracovní místa - VIZOVICE

Do našeho kolektivu přijmeme ošetrovatelku a zdravotní sestru.

Nabízíme: Práce na plný úvazek, celodenní stravování, vzdělávací kurzy, kulturní a sportovní akce, dobré platové podmínky a levný mobilní tarif. V případě zájmu o místo volejte tel: 577 005 822, e-mail: mikeskova@nmbvizovice.cz.

Vedle toho máme volné místo pro vyučenou kuchařku (kuchaře). Nabízíme práci na plný úvazek, dobré platové podmínky a levný mobilní tarif. V případě zájmu volejte: 733 627 165 nebo pište na e-mail: krocil@nmbvizovice.cz.

S MILOSRDNÝMI BRATRY NA KUKSU

Již druhým rokem jsme se setkali s mladými lidmi na Kuksu. Stejně jako v loni, i letos bylo tématem víkendu rozlišování povolání. Během setkání měli mladí lidé možnost hovořit s řeholníky o svém povolání a jeho správném rozlišení.

V pátek jsme se věnovali především modlitbě, večer bylo posezení při společném dialogu. V sobotu jsme si po ranní mši svaté v barokním kostele Nejsvětější Trojice v hospitálu a po modlitbě breviáře prohlédli okolí Kuksu, bylinkovou zahradu a bývalý zámek. Po obědě (guláši a rajske polévce, kterou jsme sami připravili) si vyslechli spolu s dalšími zájemci zaměstnanci Kuksu prezentaci br. Martina o milosrdných bratřích a jejich poslání. Odpoledne byl výlet k Braunovu betlému. Večer po nešporách jsme měli možnost pohovořit o dojmech ze setkání a zahráli jsme si hru. Druhý den po mši svaté jsme se s Kuksem rozloučili.

Setkání na Kuksu je důležité pro ty, kteří hledají své povolání v řeholním životě. Možnost mše svaté, modlitby, vycházek, rozhovoru s řeholníky

a práce spojené s přípravou stravy dávají příležitost k navázání vztahů a hlubším dialogům, než kterých by bylo při pouze chvilkovém setkání. Místo, kde stojí hospital Kuks, je nádherné a příroda a klid a vnímání daru stvoření od Boha tuto akci ještě umocňuje.

V případě zájmu se chceme i příští rok na Kuks v dubnovém termínu vrátit.

br. Martin

SPOLEČNÝ EVROPSKÝ NOVICIÁT

Evropský noviciát, který bude sloužit pro všechny zájemce z Evropy o přijetí do řádu, byl představen vedení všech evropských provincií na generální kurii na začátku dubna.

Formační komunitu evropského noviciátu tvoří bratr Luis Marzo ze Španělska jako magistr noviců, dále br. Angelo Sala z Itálie, br. Tymoteus Holozubiec z Polska a br. Damian Horvath z Maďarska. Tuto skupinu doplňuje br. Benigno Ramos, který byl dříve zodpovědný za formaci na generální kurii. Tito bratři se od října roku 2018 pravidelně scházeli, aby vytvořili návrh fungování nového

formačního zařízení a především naprojektovali nový způsob komunitního života a formační plán. Při přípravě se samozřejmě nemohli vyhnout otázkám finančního zabezpečení a jiným praktickým věcem chodu nového domu, který bude sídlit v italské Brescii.

Formace je jedním ze základních pilířů podpírajících naše životy jako milosrdných bratří svatého Jana z Boha. Je to nejdůležitější prostředek k naplnění osobního rozvoje, k dosažení požadavků na náboženský život v dnešní době, k identifikaci s řádem a posílení naší identity.

Jsme přesvědčení, že meziprovinční formační dům poskytne příležitost uvědomit si rozdílnost a bohatství různých způsobů náboženského života v evropských provinciích. Věříme, že společný formační dům bude mít jasně dané základy, ale že zároveň bude otevřený flexibilně zohledňovat individuální potřeby kandidátů a pomůže jim rozpoznat jejich osobní povolání a podpoří je v jeho prožívání.

Formace je jedním ze základních pilířů podpírajících naše životy jako milosrdných bratří svatého Jana z Boha. Je to nejdůležitější prostředek k naplnění osobního rozvoje, k dosažení požadavků na náboženský život v dnešní době, k identifikaci s řádem a posílení naší identity.

Jsme přesvědčení, že meziprovinční formační dům poskytne příležitost uvědomit si rozdílnost a bohatství různých způsobů náboženského života v evropských provinciích. Věříme, že společný formační dům bude mít jasně dané základy, ale že zároveň bude otevřený flexibilně zohledňovat individuální potřeby kandidátů a pomůže jim rozpoznat jejich osobní povolání a podpoří je v jeho prožívání.

Jsme si vědomi výzev, kterým budeme čelit, jako jsou otázky jazyků nebo rozdílnosti kultur. K překonání těchto problémů a k lepšímu přijetí

apochopení programu noviciátu, integraci kandidátů a podpoření dynamiky skupiny mimo jiné bude sloužit třeba i intenzivní jazyková příprava.

Mladí novicové se svými spolubratry budou moci v tomto meziprovinčním prostředí lépe prožít a poznat univerzálnost duchovního života nejen v rámci jednotlivých provincií, ale i Evropy a potažmo celého světa s pohledem upřeným do budoucna.

Úspěch projektu bude samozřejmě záviset na podpoře jednotlivých provincií a jejich představených, na kvalitě a kontinuitě programu formačního centra a na důvěře v magistry noviců. Jsme přesvědčení, že společný evropský noviciát vnese do působení řádu univerzálnost našeho hospitálního povolání a interkulturní hodnotu nejen ve formaci.

zdroj: OHSJD

TABULE SOLIDARITY KAMPAŇ PRO VENEZUELU

Venezuela v těchto dnech dozajista patří k nejohroženějším zemím na světě. Lidé zde trpí pod špatným politickým vedením, které uvrhá společnost do silné nestability a chudoby v touze po osobním zisku a moci. Na pomoc lidem, kteří trpí podvýživou, založil náš řád iniciativu „Tabule solidarity“, prostřednictvím které sbíráme prostředky, kde to jen jde, na nákup potravin, které pak distribuujeme hladovým a chudým v okolí našich nemocnic.

Projekt organizují naši bratři a spolupracovníci okolo domova sv. Rafaela pro chudé a řádové nemocnice v Maracaibo a nemocnice sv. Jana z Boha v Caracasu, hlavním městě Venezuely. V této náročné době v zemi trpí především předškolní děti a staří lidé, a to z důvodů nedostatku potravin. Vysoká míra inflace způsobuje, že lidé si potraviny zkrátka nemohou dovolit. Díky tomuto projektu budeme moci nasytit hlavně pacienty v našich zařízeních, kam se v poslední době uchyluje mnoho lidí prosících o pomoc.

Nicméně, jak nás učí zkušenost z celého světa, nestačí lidem pouze dát jídlo, je třeba se jim věnovat. Proto se naši bratři a spolupracovníci snaží vytvořit prostředí, kde je každý člověk vítán a kde je o něj dobře postaráno. Vedle hladu, dětské podvýživy, pomoci v psychických problémech způsobených náročnou životní situací se tedy snažíme vytvořit místo, kde si lidé mohou od těchto problémů odpočinout, načerpat síly, přijmout pastorační a emoční péči, aby mohli i nadále čelit nepříznivým vyhlídkám, které sužují celou zemi.

Projekt funguje již několik měsíců a každý den takto bezplatně pomůžeme až 400 lidem. Náklady činí zhruba 20 Kč za jedno jídlo a pití na osobu na den. Měsíční náklady na provoz projektu tedy činí zhruba čtvrt milionu korun. V zemi topící se v inflaci je těžké tyto finance sehnat. Proto je finanční a materiální pomoc ze zahraničí nezbytná.

**Za všechny dary
mnohokrát děkujeme!**

číslo účtu pro zaslání daru:

1341663309/0800

variabilní symbol:

2019

NOC KOSTELŮ 2019

I přesto, že kostel sv. Leopolda v Brně od letoška prochází další velkou etapou restaurování umělecké výzdoby a hlavní loď je tak celá pod lešením, rozhodli jsme se již po jedenácté zapojit do Noci kostelů.

Důvodem byla naše snaha ukázat na pravou podstatu této akce. Kostely nejsou muzea vystavující umělecká díla, jsou to místa, kde je Bůh člověku „tak nějak blíž“, nejde o krásné obrazy a sochy. Lidé se tak tentokrát mohli ztišit a zastavit, poslechnout si duchovní hudbu anebo povídání akademického malíře Libora Jaroše, který restaurování vede, o tom, jak oprava probíhá.

O to, co v kostele návštěvníkům mohlo chybět, jsme více pozornosti věnovali výstavě připravené v koncertním sále. Návštěvníci si zde mohli prohlédnout třeba výstavu o historii poskytování zdravotní péče a lékárnictví, repliku historického nemocničního lůžka z 18. století a mnoho dalšího.

Za finanční podporu při zapůjčení výstavních vitrín z Moravské galerie a pomoc s propagací akce děkujeme Jihomoravskému kraji. *vp*

jihomoravský kraj

POJÍZDNÁ KAVÁRNA V NMB BRNO

Díky podpoře města Brna zavádíme v nemocnici novou „pojízdnou kavárnu“. Naše dobrovolníky nyní budete moci potkat nejen u lůžka pacientů, ale i různě po nemocnici, jak pacientům, ale i návštěvám nabízí zdarma kávu nebo čaj.

A popravdě, nečekali jsme, že hned při prvním „výjezdu“ uvidíme tolik vděčných úsměvů. Snad se u nás pacienti budou cítit zase o trošku lépe!

Pokud by se kdokoliv chtěl do projektu zapojit, budeme rádi za pomoc při této aktivitě. Bohatě stačí hodinka či dvě týdně.

Chtěli byste také rozvážet kávu? Dejte vědět koordinátorce dobrovolníků na email veronika.kytnerova@nmbbrno.cz.

Věřte, že uděláte velkou radost nejenom druhým, ale i sami sobě...

vp

SPLNĚNÝ SEN OTCE PROVINCIALA

První květnový den byl v našem vídeňském klášterním kostele kardinálem Christphem Schönbornem na kněze vysvěcen provinciál rakouské řádové provincie P. Saji Mullan-kuzhy. Splnil se tak jeho téměř celoživotní sen.

Kostelní zvony oznámily tuto velkou radost našeho řádu. Kromě otce kardinála se na svěcení shromáždilo dalších 30 kněží a bratří z rakouské, bavorské, polské a indické řádové provincie. Mezi 300 dalšími hosty byl i generální představený P. Jesús Etayo Arrondo spolu s bratry Joaqui-mem Erra i Mass a Vincentem Ko-

chamkunnel, generálními definitory řádu v Římě. Z Indie přijela velká část rodiny otce provinciála.

Kardinál Schönborn ve svém kázání připomněl, že cesta otce provinciála ke kněžskému svěcení byla dlouhá a nelehká. Jako kněz je nyní povolán k tomu, aby světu přinášel světlo evangelia a světlo milosrdenství.

Z Indie do Rakouska

Otec provinciál Saji se narodil v roce 1978 v indické Kerale. „Charisma milosrdných bratří mě od mládí velmi přitahovalo právě závazkem vůči nemocným, zdravotně postiženým a všem slabším. Proto jsem do řádu vstoupil hned, jak to šlo, po škole v roce 1999,“ vzpomíná P. Saji. V Indii absolvoval noviciát a ve studiích pokračoval. „Pater provinciál mi tehdy řekl, že jestli mi to nebude vadit, jak je v Indii zvykem, dostanu zdravotnické vzdělání, ale ne v Indii, ale v Rakousku. Souhlasil jsem, ale dohodli jsme se, že pokud pro mě němčina bude příliš náročná, vrátím se do Indie.“

Do Rakouska přišel v roce 2004 a německy se skutečně naučil. V roce 2008 získal diplom z ošetrovatelství a složil slavné sliby. Rok nato byl poslán do Linze, aby zde pracoval v konventní nemocnici. Zde mimo jiné absolvoval kurz znakové řeči, aby mohl sloužit na ambulanci pro neslyšící.

Druhé povolání

Vedle svého povolání k nemocným a chudým měl od dětství ještě jeden sen, cítil volání Pána ke kněžské službě. A tak vedle získávání životních zkušeností ve službě nemocným stále přemýšlel, jestli by mohla existovat možnost, jak by mohl sloužit i jako kněz. Po rozhovorech se svými představenými se tak v roce 2010 rozhodl ke studiu teologie v Linzi.

V roce 2014 však musel studium přerušit, když byl jmenován převorem vídeňského konventu. V té době dostal mimo jiné na starosti přípravu oslav 400. výročí založení konventu a nemocnice, na studium tak zkrátka nebyl čas. Do školy se vrátil až v roce 2016.

Další překážkou, kterou musel v naplnění svého povolání překonat, bylo jeho zvolení provinciálem rakouské řádové provincie v roce 2018. Na dokončení studia se mu ale podařilo čas vyhradit, a tak teologii skutečně s diplomem absolvoval, čímž splnil všechny podmínky, aby byl už v roce 2018 vysvěcen nejdříve na jáhna a nyní na kněze.

Brigitte Veinfurter

GABRIEL FERRARA CUP

Práce u milosrdných bratří nemusí být jenom o ošetřování nemocných. Není náhoda, že společenství, které bratři a spolupracovníci dohromady tvoří, říkáme „rodina“ sv. Jana z Boha. Jde tedy o mnohem hlubší než jenom zaměstnanecký vztah. A stejně jako je v rodině čas pro povinnosti, tak je v něm prostor i pro zábavu.

A tak v minulých letech vznikla zajímavá iniciativa, do které se naši spolupracovníci z Čech sice zatím nezapojili, ale zato naši slovenští spolupracovníci v ní sklízí velké úspěchy. Jedná se o fotbalový turnaj jednotlivých zařízení rakouské provincie o pohár Gabriela Ferrary – Gabriel Ferrara Cup.

Proč Gabriel Ferrara?

Když se uvažovalo o osobnosti, pod jejíž záštitou by se turnaj konal, byl Gabriel Ferrara nejžhavější kandidát. Byl to totiž tento milosrdný bratr, který jako první překročil Alpy a vybudoval první řádovou nemocnici ve střední Evropě, a to ve Valticích. Osobně se pak účastnil budování dalších nemocnic v okolí – ve Vídni, v Praze, v Grazu a na dalších místech.

Dá se říci, že je pomyslným zakladatelem rakouské řádové provincie.

Pohár 2019

Upřímně blahopřejeme našim spolupracovníkům z Bratislavy k vítězství na fotbalovém turnaji Gabriel Ferrara Cup 2019! Druhé místo obsadil tým složený ze spolupracovníků na vídeňském provincialátu, třetí místo pak tým ze St. Veit an der Glan. Na čtvrtém místě se umístil tým z našeho pečovatelského zařízení u Grazu, a to i přesto, že to byl tým domácí.

SETKÁNÍ BRATRŮ V KOSTENZI

Když jsme se ptali našeho provinciála otce Saji jaké má dojmy ze závěrů generální kapituly a co nyní bude následovat, přiznal, že to nejnáročnější na kapitule nás teprve čeká. Na kapitolu bratři vždy přijíždějí s vědomím všech možných problémů, kterým musí čelit ve svých provinciích. Na setkání našli bratři odpovědi na mnoho otázek, ale nyní nás čeká implementovat tyto věci do všedního života. P. provinciál tehdy řekl, že je potřeba se se všemi bratry v provincii setkat a společně hledat ideální řešení pro případné změny.

Pro jazykovou a kulturní blízkost se bratři z Rakouska a Bavorska rozhodli postupovat v tomto společně. V polovině května se tak 38 bratrů ze střední Evropy sešlo ke dvoudennímu setkání v našem domě v Kostenzi. Hlavním účelem setkání tedy byla diskuze nad tématy generální kapituly, která se konala na začátku roku v Římě.

„Byla to úžasná zkušenost bratrství, interkulturality a hospitality,“ zmínil v úvodní řeči bavorský provinciál Fr. Benedikt Hau. Bratřím připomněl,

že se nemusí bát naplno prožívat charisma hospitálního života, a to ani tehdy, když se třeba v konkrétních případech necítí nejlépe. I rakouský provinciál P. Saji Mullankuzhy potvrdil pozitivní zkušenost z kapituly, označil ji dokonce za „odvážnou“, a to kvůli tomu, že se bratři nebáli otevřít i nepříjemná témata, která sužují církev a svět v dnešní době.

Všechna hlavní témata, která kapitula řešila, podrobně představil br. Rudolf Knopp, bývalý generální definitor, který je ale stále zodpovědný za ekonomiku řádu ve světě. Zdůraznil hlavně preciznost přípravy kapituly. Trvalo téměř tři roky, než vybraní bratři a spolupracovníci řádu sestavili body agendy tak, aby plně a reálně odpovídaly potřebám doby. Perfektní souhrn potvrdil i ředitel nadačního fondu řádu na pomoc zdravotně postiženým v Bavorsku Hans Emmert, který se kapituly též zúčastnil.

Br. Martin Macek dále bratřím předal skrze fotografickou prezentaci osobní dojem z generální kapituly, aby i oni mohli sdílet pocit bratrskosti

prostupující řádem napříč provinciemi a kontinenty. Pocit sounáležitosti se světem a církví bylo samozřejmě nejlépe možné pocítit hlavně při osobním setkání se sv. otcem Františkem.

Druhý den setkání bratří dvou střeoevropských provincií byl věnován rozhovorům v menších skupinkách o samotných závěrech generální kapituly. Hlavním úkolem bylo najít způsob, jak je implementovat do běžného života řádu. Diskutovalo se tak společné soužití bratří a spolupracovníků řádu v rámci tzv. rodiny sv. Jana z Boha, strukturální otázky různých apoštolských děl,

nebo mezinárodní, resp. meziprovinční spolupráce a solidarita. Výstupy jednotlivých skupin pak bratři tlumočili na společném setkání.

Bylo to pouze jedno z mnoha setkání, které bratry ještě čeká. Jak připomněl provinciál Benedikt Hau, je třeba se setkávat, abychom znali potřeby a problémy bratří i na jiných místech, aby na ně řád mohl adekvátně jako celek odpovídat a plnil tak své poslání.

br. Magnus Morhardt

NA POMOC DĚTEM OBĚTEM DOMÁCIHO NÁSILÍ

Díky finanční podpoře Evropské unie náš řád otevírá nový evropský program na pomoc dětem, které se staly oběťmi domácího násilí.

Generální ředitelství pro spravedlnost a spotřebitele působící pod Evropskou komisí schválilo prostředky pro naši bruselskou kancelář, která organizuje projekt pomoci dětem a dospívajícím, kteří se stali oběťmi domácího násilí. Žádost o finanční podporu jsme podali v listopadu minulého roku a činí 420.000 eur.

Realizací projektu bude pověřeno několik našich řádových zařízení v Evropě a spolupracovat pochopitelně budeme s dalšími. Vedoucím zařízením projektu bude Nemocnice sv. Jana z Boha v Barceloně. Účastnit se ho budou mimo jiné nemocnice na Tiberském ostrově v Římě, klinika sv. Hedviky pod nemocnicí sv. Jana z Boha v Regensburgu nebo slavná římská dětská nemocnice Bambino Gesù.

Projekt bude spuštěn v září 2019 a bude ve zmíněných zařízeních trénovat zdravotnický personál sdílením

a prohlubováním jejich dovedností a schopností správně rozpoznat případy, kdy se u pacientů vyvinuly behaviorální nebo posttraumatické stresové problémy v důsledku domácího násilí, ať už z pozice oběti nebo svědka.

Tento druh vzdělávání je dnes obzvláště důležitý v dětských nemocnicích a na dětských psychiatrických klinikách, kde je stále obtížnější rozlišovat mezi případy neurodevelopmentálních poruch (např. ADHD nebo hyperaktivita) a posttraumatickými behaviorálními reakcemi na minulost dítěte, které se stalo buď obětí, nebo svědkem domácího násilí.

Kromě zlepšování znalostí a schopností zdravotního personálu na tomto poli budeme realizovat i náležitý podpůrný program zaměřený na pomoc samotným obětem obsahující zajišťování psychologicko-fyzických potřeb jich samotných, ale i jejich blízkých. Nemocnice, které se projektu zúčastní, dále ve spolupráci

s místní samosprávou připraví kampaně na povzbuzení lidí, pokud vědí o takovém případě, k nahlášení domácího násilí a v neposlední řadě budou apelovat na trestní a soudní orgány, aby v konkrétních případech reagovaly rychleji a efektivněji.

zdroj: OHSJD

NAŠA NEMOCNICA V BRATISLAVE ÚSPEŠNÁ V HODNOTENÍ PACIENTOV I POISŤOVNÍ

Zdravotné poisťovne každoročne zisťujú spokojnosť pacientov s úrovňou a poskytovaním zdravotnej starostlivosti v slovenských nemocniciach. Potešili nás výsledky najnovšieho prieskumu, ktorý ohodnotil aj našu Univerzitnú nemocnicu s poliklinikou – Milosrdní bratia v Bratislave. Obstála úspešne. Je za tým služba všetkých, ktorí v nej obetavo slúžia.

V rebríčku klientov zdravotnej poisťovne Union vykázala naša nemocnica prvé miesto spomedzi vše-

obecných nemocníc na Slovensku. Hodnotenia poisťencov Všeobecnej zdravotnej poisťovne (VšZP) vyhodnotili nemocnicu milosrdných bratov ako druhú najlepšiu spomedzi všeobecných nemocníc na Slovensku! Popredné miesto zaznamenala naša nemocnica aj medzi poisťenicami poisťovne Dôvera. Dlhoročný riaditeľ nemocnice JUDr. Michal Tinák na margo prieskumu vysvetlil: „Ide o hodnotenie pacientov, teda tých, ktorí sú nám zverení. UNION nie je síce poisťovňou s najvyšším po

čtom poistencov, ale jej vlastníkom je zahraničná kapitálová spoločnosť a prináša skúsenosti overené časom. Jej prieskum vypovedá, že milosrdní bratia so svojimi nemocnicami obstoja v náročných kritériách nielen tu, ale aj inde v Európe. Osobitne nás tešia výsledky u poistencov VŠZP.“ Podľa Ing. Jarmily Sandtnerovej, námestníčky riaditeľa nemocnice pre ekonomiku a HTČ sa do prieskumu spokojnosti s ústavnou zdravotnou starostlivosťou zapojili tí poistenci, ktorí boli v roku 2018 minimálne jeden deň hospitalizovaní v niektorom zo zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti na Slovensku. Podľa jej slov dotazník obsahoval štrnásť otázok a týkal sa spokojnosti pacientov so správaním a starostlivosťou lekárov a sestier na oddelení, s informovanosťou zo strany ošetrojúceho lekára o vyšetreniach a ochorení pacienta, kvalitou ubytovania, stravy a upratovania na oddelení, poskytnutou zdravotnou starostlivosťou, informáciami ošetrojúceho lekára a sestier o ďalšom postupe pri domácej liečbe a so zlepšením zdravotného stavu poistenca po prepustení z nemocnice. Poistenci sa mali vyjadriť aj k tomu, či by liečbu v danej nemocnici absolvovali aj v budúcnosti a odporučili ju rodine alebo známym. Žiaden z oslovených pacientov nehodnotil odbornosť lekárov alebo použité lie-

čebné metódy. „Umiestnenie Univerzitnej nemocnice s poliklinikou Milosrdní bratia v prieskume vnímame s patričnou hrdosťou,“ dodala Ing. J. Sandtnerová. Námestník riaditeľa nemocnice pre liečebno-preventívnu starostlivosť MUDr. František Špaček v tejto súvislosti uviedol: „V tejto dobe sa prejavuje v chovaní zdravotníkov nedostatok kvalifikovaného personálu a pacienti horšie znášajú nepomer medzi počtom špecialistov a vyžiadaných vyšetrení. Ocenenie pacientov, ktorí v chorobe najcitlivejšie vnímajú dianie okolo seba, je preto veľmi hodnotné. Zároveň nás však zaväzuje k tomu, aby sme naďalej nepoľavovali vo vzťahu pacient – zdravotník. Za hodnotenie ďakujeme každému z pacientov, avšak najväčšia vďaka patrí tým, bez ktorých by sme ho nedosiahli: našim lekárom, sestram, ošetrovateľom, ale aj všetkým nezdravotníckym pracovníkom, ktorí dotvárajú pozitívny obraz našej nemocnice.“ Námestníčka riaditeľa nemocnice pre ošetrovateľstvo Helga Mareková doplnila: „Vysoké ohodnotenie pacientov pre našu nemocnicu si veľmi vážim. Práca celého tímu sestier aj sanitárov aj za sťažných podmienok (nedostatok personálu) je na vysokej profesionálnej a ľudskej úrovni. Celodenná starostlivosť o pacientov si v každej smene vyžaduje zručnosti a flexibilitu v každej, aj

neočakávanej situácii. Aby aj pacient vedel, že je v rukách odborníkov a s každou požiadavkou ohľadom liečby sa môže na sestru či sanitára obrátiť. V našej nemocnici pracujem tridsať rokov, prežila som tu podstatne iné pracovné podmienky, ako sú teraz (ešte pred rekonštrukciou nemocnice), ale preto som tu vydržala toľko rokov, lebo kolektív pracovníkov nemocnice bol výnimočný, rodinná atmosféra menšej nemocnice bola a je veľkým prínosom pre pracovné podmienky.“

Blízko pri človeku

Riaditeľ nemocnice JUDr. Michal Tinák vníma hodnotenie poistencov aj v kontexte dôležitých čísiel, ktoré dokumentujú prevádzku nemocnice: „Je to vyše 260 000 ambulantných vyšetrení, takmer 70 000 rehabilitácií a 4,5 tisíc ukončených hospitalizácií ročne. Čiže tí, ktorí prichádzajú do našej nemocnice, sú prijímateľom pohostenia, uzdravenia, starostlivosti, ktorú táto nemocnica poskytuje

v rámci svojej charizmy a títo ľudia nás hodnotili. Poistovne sa v tomto prípade stávajú iba objektívnym mediátorom toho, čo zozbierali od svojich pacientov, poistencov, ktorí boli u nás ošetrovaní.“ Podľa jeho slov za výsledkami prieskumu treba vidieť všetko, čo pacient v nemocnici dostáva: od jeho prijatia, cez vyšetrenia, vzťahu k nemu, dôsledného dovyšetrovania, prostredia, kde sa nachádza, čistoty, stravy, lásky, komfortu, ktorý okolo seba má. (Každá izba je klimatizovaná, má sociálne zariadenie, nechýba televízia a duchovná starostlivosť podľa vlastného rozhodnutia pacienta.) Čiže ide o komplex vzťahov a služieb nemocnice, ktorá sa hlási k odkazu zakladateľa rehole milosrdných bratov – sv. Jána z Boha: „Cez telo k duši.“ Nemocnica milosrdných bratov v Bratislave funguje na poli poskytovania zdravotnej starostlivosti kontinuálne od r. 1672 nadväzujúc na tradíciu vytvorenú milosrdnými bratmi. Bola prvou neštátnou cirkevnou nemocnicou na Slovensku. Jej personál a spolupracovníci sa riadia týmito hodnotami: kvalita, rešpekt, zodpovednosť, spiritualita. V nemocnici je 122 lôžok na 8 oddeleniach, funguje tu 49 ambulancií a tiež kvalitná lekáreň. V zariadení nechýba ani tlmočnická služba pre nepočujúcich, ktorých tlmočník sprevádza do ambulancií a funguje tu

aj bufet, ktorý je chránenou dielňou zamestnávajúcou mladých hendikepovaných ľudí. A ako vníma samotný personál spomínané ohodnotenie nemocnice? Cievná ambulancia patrí k vyhľadávaným. Rehoľná sestra Iveta prezradila: „Mnohí pacienti, ktorí sú odmietnutí v iných zariadeniach vedia, že v našej ambulancii im vyjdeme v ústrety v najbližšom možnom termíne – obracajú sa na nás s dôverou, najmä keď im zlyhajú všetky telefonáty do iných ambulancií. Všetko robíme pre dobro chorého človeka. Tak, ako sa Pán Ježiš skláňal k biede učeníkov aj tým, že im umyl nohy, aj ja chcem byť tou, ktorá tiež ošetrí končatiny pacienta a dá mu pocítiť, že ho máme radi, že je prijatý. V našej ambulancii sa snažíme vždy vytvoriť atmosféru prijatia chorého, aby odchádzal s pocitom, že sa sem chce vracieť, lebo sa mu pomohlo, lebo tu zažil radostnú atmosféru a dostal adekvátnu zdravotnú pomoc. Veď mnohí nám tu aj povedia: u vás je taká radostná atmosféra! Teda snažíme sa byť blízko pri človeku. Myslí si, že mnoho z našich zamestnancov si uvedomuje, že táto cirkevná nemocnica má poslanie dať pocítiť každému človeku, že je výnimočný a zvlášť chorému človeku, chce dať pocítiť Božiu lásku.“ Ošetrovateľ Jaroslav Kajanovič pracuje v tejto nemocnici sedem rokov. Vymenil finančnú

sféru za službu ľuďom v zdravotníctve. „Už keď človek vstúpi do tejto nemocnice, vidí tu kresťanské znaky: križe či náboženské obrazy. Mne to pomáha. A nielen mne. Som presvedčený, že to vnímajú nielen veriaci ľudia. Svoju službu vnímam ako sprevádzanie pacientov. V mladosti som vôbec neuvažoval o tom, žeby som raz zakotvil v zdravotníctve. Keď som vstúpil do tejto sféry, bol som prekvapený. Nadnesene môžem povedať, že sa mi zdalo, že pacienti sa majú v tejto nemocnici ako králi. Je tu o nich profesionálne, ľudsky aj duchovne postarané. Beriem si príklad aj z mnohých našich zamestnancov. Je tu veľa výborných ľudí. A čo najviac vystihuje túto nemocnicu? Je to najmä prijatie pacientov, ľudí, ktorí sem prichádzajú. Nie sme veľká nemocnica, ale nik odtiaľto neodíde neošetrený. Tu človek vidí, že tí, ktorí tu slúžia, urobia pre chorého všetko. Vnímanie služby je tu markantné. Ja som k nej prišiel v zrelom veku a vidím, že Pán Boh ma cez rôzne okolnosti k tomu viedol. Nevie, čo by som mohol lepšie robiť. Táto služba aj s jej duchovným rozmerom má vždycky význam. A čo je najťažšie v službe? Istý citát hovorí, že najviac dosiahne ten, kto vie stále začínať. A tu treba stále začínať. Ako ošetrovateľ musím byť stále k dispozícii. Keď sa pýtam kolegov po službe, aká

bola služba, najčastejšie počujem: „Dobrá.“ – vždy ma to povzbudí. Aj keď je to ťažká služba, nefrlú. Toto sa dnes vidí málokde. Jednoducho, idem do služby nie aby som to tam nejako pretrpel, ale idem slúžiť.“

Pohostinnosť a vlúdnosť k pacientom

Lekárka z internej ambulancie MUDr. Monika Hívešová pridáva svoju skúsenosť: „Práca s ľuďmi a zvlášť chorými, je náročná, a to po psychickej, ale aj fyzickej stránke. Táto práca je tímová. Nemocnica milosrdných bratov je personálne aj priestorovo menšia, umiestnená v centre Bratislavy. V čom vidím jej špecifickosť, to sú medziľudské vzťahy. Je to duchovným rozmerom našej nemocnice, vierou našich zamestnancov, ale aj tým, že v nemocnici s menším počtom personálu sa zákonite zamestnanci poznajú lepšie. A tento fakt sa prenáša aj do vzťahu ku pacientovi. Čo pre mňa najviac vystihuje nemocnicu je hospitalita – pohostinnosť, snaha vzájomne si pomáhať a teda snaha pomôcť tým, ktorí túto pomoc potrebujú. Na práci v internej ambulancii mám najradšej stretávanie sa s novými ľuďmi, dynamiku, keď príde pacient a rozpráva o tom, čo ho trápi. A mojou úlohou je spoznať, ako mu môžem pomôcť. Ďalej mám rada, keď sa pacient vráti, chodí

na kontroly a jeho zdravotný stav je stabilizovaný a uspokojivý. Konkrétne v našej ambulancii sa najčastejšie stretávam s ochoreniami srdcovo-cievneho systému, s diagnostikou hypertenzie a jej liečby a poruchami metabolizmu tukov. Veda a poznanie napredujú mliečnymi krokmi dopredu a s tým rastú aj nároky pacientov. Každý pacient je iný a nie vždy sa dá dostatočne vyhovieť. Pre mňa je vzorom každý lekár, ktorý svoju prácu robí poctivo, so záujmom a snahou o dobro pacienta.“ Ako ešte na záver k úspešnému prieskumu hodnotenia nemocnice dodáva jej riaditeľ JUDr. Michal Tinák: „Je to zaplatené obrovskou námahou: fyzickou i duševnou, energiou ľudí, ktorí po-

skytujú zdravotnú starostlivosť. Nie vždy dokážeme mať dostatok síl, aj my nosíme v sebe svoje problémy, ale chceme, aby ich necítili tí, o ktorých sa staráme. Každá vec, ktorá sa podarí – je to ako u športovca: cíti úľavu v duši, že jeho námaha nebola zbytočná. To, že našu nemocnicu ľudia vnímajú a nestojíme v zdravotníctve v úzadí, ako ukázal prieskum, je povzbudzujúce do budúcich časov. Je to otázka odkazu Cirkvi, sv. Jána z Boha, že láska v tomto svete má stále svoju zodpovednosť, ktorá sa nedá obísť,“ dodal JUDr. Michal Tinák.

Andrea Eliášová

„V REHOLI SOM NAŠIEL NAPLNENIE V ČINNEJ LÁSKE K BLÍŽNYM“ ROZHOVOR S BR. FILIPOM

Koncom marca 2019 sme mali v bratislavskom Kostole Návštevy Panny Márie – milosrdných bratov výnimočnú slávnosť: prvé sľuby brata Filipa Jakuba Bošku OH, ktoré zložil do rúk provinciála Rakúskej rehoľnej provincie – Sajiho Mullankuzhyho.

Ako sme už informovali, rehoľnú formáciu získal v rakúskom meste Graz, kde prežíval svoj noviciát. Je pred ním obdobie školastikátu v nemeckom Regensburgu.

Pri tejto príležitosti sme oslovili brata Filipa o nasledujúci rozhovor:

Brat Filip, ako ste vy sám prežívali slávnosť svojich sľubov?

Pred svätou omšou som bol veľmi nervózny, či je všetko dobre nachystané, pripravené. Po vstupe do kostola v procesii so spolubratmi som sa upokojil a zrazu ma premohli emócie, vytryskli mi slzy... Ale potom som si povedal: „Toto je slávnosť, má sa sláviť a ty máš byť veselý, šťastný a nemáš prečo plakať!“ A bolo mi lepšie. Celkom veselý som už bol počas kázne, ktorú mal vdp. Ján Hudák Iclíc., ktorý pôsobil vo farnosti, odkiaľ pochádzam. A ako je jeho zvykom, povedal aj vtip. Sľub som dokázal predniesť viac-menej pokojne a pevným hlasom a celý zvyšok slávnosti som bol OK.

Čo pre vás znamená nasledovanie Pána práve v reholi, ktorej charizmou je služba najnúdznejším a najviac trpiacim?

V našej reholi som našiel naplnenie, zmysel života v činnej láske, v pomoci blížnym, s Božou pomocou.

Čo je pre vás najkrajšie a čo najťažšie na povolani?

Najkrajší je kontakt s ľuďmi, keď vidím, že môžem ľuďom pomôcť a keď sa pacient odvráca úsmevom, keď niekoho rozosmejem a vidím, cítim že sa mu trochu uľavilo. Ťažké je, keď vidím, že niekto trpí a neviem mu pomôcť, v takých chvíľach ho odovzdávam v duchu Pánovi a pomodlím sa aspoň strelnú modlitbu... A veľmi ťažké je zostať verný Bohu, keď sa okolo (v nemocnici) pohybuje toľko krásnych ženských stvorení. (Za ktoré ale Pánovi tiež ďakujem, že tu sú.)

VÍCE ZELENĚ VÍCE POHODY

Jedno rčení praví: „Pokud máš čas, měl bys v přírodě trávit půl hodiny denně; pokud ho nemáš, alespoň hodinu.“ Dříve nebylo potřeba lidem tuto základní pravdu připomínat, ale v dnešní době, kdy už většina světové populace žije ve městech mnohdy bez bezprostředního přístupu k zeleni, je to nutné.

Jak stromy a rostliny venku ve veřejném prostoru, tak rostliny, které máme doma nebo v kancelářích, mají velice příznivý vliv na naše zdraví a celkovou pohodu. Potvrzuje to nejedna odborná studie z posledních let.

Dnes je již prokázáno, že lidé žijící v zeleném prostředí mají nižší hladinu adrenalinu a tím pádem i menší riziko srdečních onemocnění. A nejde jen o lesy, keře a louky venku. I pokojové rostliny mají velmi pozitivní vliv na srdce a krevní oběh. I ty totiž filtrují škodlivé látky ze vzduchu, jako je oxid uhličitý nebo jemný prach, a uvolňují kyslík a vlhkost. To prospívá našim sliznicím, které

jsou méně náchylné k různým infekcím ve vlhkém vzduchu.

Vedle toho je prokázáno, že samotná zelená barva má příznivý vliv na naši náladu. Při delším pohledu na rostliny klesá tepová frekvence a uvolňují se svaly. A tím se i my uvolňujeme a je nám lépe.

zdroj: Granatapfel

UNIKÁTNÍ REHABILITAČNÍ SLUŽBY VE VIZOVICÍCH

Vedle hrazené péče ze zdravotního pojištění poskytují naši fyzioterapeuti a rehabilitační pracovníci v Nemocnici Milosrdných bratří ve Vizovicích řadu unikátních doplňkových služeb.

Vedle například dnes již celkem rozšířeného tejpování, které slouží k fixaci kloubů podobně jako ortézy, nabízíme třeba profesionální provedení Dornovy metody, jemné manuální terapie, při které dochází k návratu obratlů a dalších kloubů do správné polohy. Poskytujeme elektroléčbu mnoha druhů a k dispozici máme i podoskop na diagnostiku ortopedických vad nohou. Rádi budeme asistovat při cvičení SM systému,

které stabilizuje a mobilizuje páteř. Vedle alternativních procedur, jako je ušní svíce, která zlepšuje obecné zdraví a pohodu, nebo baňkování, tisíciletými prověřené metodě ze staré Číny, která dokáže odstranit bolesti páteře a pohybového aparátu a příznivě ovlivňuje funkci vnitřních orgánů, nabízíme celou řadu masáží.

Vedle klasické zdravotní masáže uvolňující bolesti zad a zatuhlé svalstvo u nás nabízíme indickou masáž hlavy, pokročilou skandinávskou masáž, sportovní masáž pro méně i více profesionální sportovce, rekondiční, relaxační a reflexní masáž. Zajímavostí může být havajská masáž s využitím harmonické hudby či medová masáž. Samozřejmostí je u nás třeba i detoxikační lymfodrenáž a mnoho dalšího.

Podrobný popis procedur a ceník naleznete na našem webu www.nmbvizovice.cz. Pokud se chcete na nějakou z poskytovaných služeb objednat s krátkou objednáací dobou, je to možné na telefonním čísle 577 005 814. Rádi se vám budeme věnovat a rádi pomůžeme.

WALTER NIGG

JAN Z BOHA

SVĚTEC Z NEVHODNÉHO DŘEVA

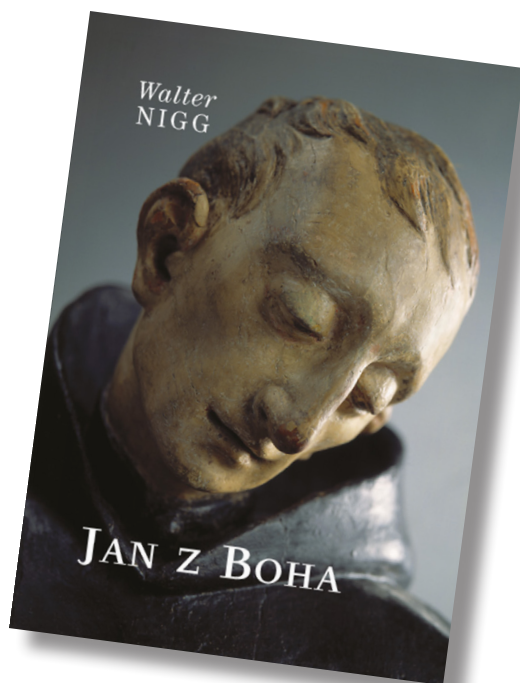
Přestože se svatý Jan z Boha stal zásadní životní inspirací statisíců lidí a stává se jí stále, důkazem toho může být 400 řádových nemocnic a jiných zdravotních či sociálních zařízení po celém světě, nepatří třeba v České republice k nejznámějším. Není se ani čemu divit, největší úcty se mu dostává v místech, kde sám působil a odkud pocházel, a to ve Španělsku a v Portugalsku.

Přesto rozhodně stojí za to jeho život znát. Může být nadějí ve hledání osobního životního poslání, a to i těm, kdo hledají celá desetiletí. Důležitá je ale jeho pobídka k hospitalitě, bezpodmínečnému přijetí nemocných, chudých a všech potřebných. Jeho hesla „Dělejte dobro a dělejte ho dobře“ a „Srdce ať poroučí“ jsou univerzálními radami, které mohou změnit životy nejen nás samotných, ale i lidí okolo nás.

Jan z Boha, Walter Nigg
Karmelitánské nakladatelství
Kostelní Vydří, 2005
 59,- Kč

V Karmelitánském nakladatelství nyní znovu vychází kniha Waltera Nigga Jan z Boha, která dlouho byla nedostupná.

Pokud o ni máte zájem, neváhejte nám napsat na info@milosrdni.cz.

KNIHY NEMOCNÝCH

Každý z konventů vedl základní dokumentaci týkající se příjmu a ošetřování nemocných a tou byly knihy či protokoly nemocných. Všeobecné ustanovení, které zavazovalo bratry k vedení těchto administrativních záznamů, se objevuje v řádových konstitucích z roku 1617 vydaných v Římě. Podle nich měly být zaznamenávány kromě stavu šatstva také jméno, příjmení, rodná země, stáří a povolání. Další konstitucí z roku 1718 byly přidány informace o nemoci, jména obou rodičů, stav, jak opustil pacient nemocnici (pouze propuštěn, zdravý či zemřel) a stylou úpravu záznamů. Kromě povin-

ně daných údajů bylo běžně uváděno i číslo lůžka. Vedením knih byl pověřen šatnář, který po příchodu pacienta zaznamenával datum příchodu, jméno, příjmení, místo a zemi narození, stáří, stav, hotovost, cennosti a zachovalost šatstva. V knihách nemocných Brna, Letovic a Valtic se běžně zapisovaly i údaje o vyznání.

Nejstaršími knihami nemocných jsou valtické vedené od 28. května 1630 do 31. prosince 1935. Byly nejprve psány převážně italsky, později výlučně německy. Většinou jde o knihy, které se dochovaly od založení špitálu. Jedinou výjimku tvoří

29. července 1786

Postel č. 1: Tomáš Parta soukeník, narozen v Letovicích na Moravě. 16 let starý, otec Florián a matka Františka oba naživu, špatné oblečení, žádné peníze, stav flegmóna. Katolík. Vyléčen a propuštěn 5. září 1786 (MZA, fond „Milosrdní bratři Letovice“)

*Kniha nemocných Vizovice 1833–1853
(MZA, fond „Milosrdní bratři Letovice“)*

Vizovice, u kterých se zachovaly protokoly až od roku 1833. Díky poctivému sepisování a uchovávání těchto záznamů se nám dochovaly téměř úplné řady knih nemocných u všech moravských konventů.

Valtické a část brněnských knih nemocných byly prohlášeny kulturní památkou v 90. letech. Většina knih moravských konventů je uložena v Moravském zemském archivu v Brně a zbylé u nás v klášteře.

Bratři ve svých špitálech pečovali pouze o muže. O ženské pacienty se převážně staraly alžbětinky. Stejně jako oni si vedly také protokoly nemocných.

Při zvětšování a modernizování nemocnice se zvětšoval tlak na její správu. Kvůli tomu také postupně přibývaly administrativní záznamy registrující pacienty, kteří postoupili určité zdravotní prohlídky (výkazy s chorobopisy pacientů z rentgenu)

a operační zákroky (operační protokoly). Základní data sepisovali bratři také v nově vzniklých chorobincích, ve kterých zvláště vedly záznamy o přijetí a vrácení peněz nemocných.

Knihami nemocných se ve větší míře zabývá Petr Jelínek, který publikoval články o brněnském, prostějovském a valtickém konventu. Vždy se zabývá protokoly nemocných od založení konventu po rok 1780, kdy vznikla germánská provincie. Úmyslně si vybral toto ohraničení, aby mohl srovnávat a analyzovat záznamy i s jinými již zpracovanými konventy.

Možnosti využití těchto pramenů jsou rozsáhlé. Lze sledovat dobovou diagnostiku, nastínit tehdejší lékařskou péči, úmrtnost pacientů, sociální strukturu populace, náboženské vyznání či geografický dosah špitálů.

Dana Surá
Knihovna Milosrdných bratří Brno

MUŽ NA SVÉM MÍSTĚ

P. Stanislav Fiala

Znáte ten dobrý pocit: Přijdete domů unavení z práce a v předsíni, v kuchyni, v pokoji všechno na svém místě. Nejen boty, nádobí, děti, ale i manžel, manželka, jejichž pohledy a slova i úsměv svědčí, že je všechno v pořádku.

Takový dobrý pocit máme, když se setkáme se sv. Josefem. To byl muž na svém místě, muž, s nímž všechno přišlo do dobrého pořádku, Panna v pozeňnaném stavu, dítě Ježíš a domov v Nazaretě.

Třikrát říká Písmo svaté, že Josef „vstal“, aby se postavil na své místo, kam jej Bůh volal. Poprvé vstal na rozkaz pohanského císaře, aby se dal zapsat do Betléma, svého kmenového města. Jiní Židé se bouřili, viděli ve sčítání lidu útok na svobodu národa, Josef se mlčky podrobil. Bůh se tak postaral, aby se jeho Syn narodil v městě, kde se měl narodit Mesiáš.

Podruhé vstal, aby dal Marii, na které poznal, že bude matkou, „zápudný“ lístek. Nedovedl si to vysvětlit, ale důvěřoval své snoubence. A za tu

důvěru byl odměněn názvem „spravedlivý“, tj. svatý, a pak i jistotou, že „to, co bylo v ní počato, je z Ducha svatého“.

Potřetí vstal, aby zachránil Ježíše, když bylo dítě ve smrtelném nebezpečí pro Herodovy úklady. „Vstal tedy, vzal v noci dítě i jeho matku a odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti.“

První uposlechnutí Boží vůle znamenalo pro Josefa pokoření se pohanskému vládci. Ale Josef věděl, že Bůh promlouvá i skrze pohany, jako promluvil k otcům skrze krále Kyra,

když je propouštěl z babylonského zajetí. Dovedeme i my vidět v dnech, často nepříjemných povinnostech Boží rozkaz?

Druhé uposlechnutí Boží vůle znamenalo pro něho oběť rodinného života. Stal se strážcem své nevěsty, která se nemohla stát matkou jeho dětí.

Třetí uposlechnutí ho nadlouho vzdálilo od jeho domova a vlasti. A to

vše Josef přijímá a nese jako oběť, bez protestu, bez nářku, trpělivě a mlčky. Muž na svém místě, muž na místě, které mu vykázal Bůh.

Jak dovedeme my přijímat oběť, kterou nám přináší soužití v rodině, v zaměstnání, ve společnosti? Jsme také my lidmi na svém místě? V poslušnosti, trpělivosti, v tiché lásce! Amen

Z DOPISŮ SV. JANA Z BOHA

...zlato, nejvíce ceněný kov pro svůj lesk a barvu i způsob, jakým je dobýváno a v ohni zušlechťováno, aby se stalo ryzím. Právě tak i duše, která je tím nejjemnějším šperkem, se má zbavovat rozkoší a tělesnosti země. Má být zušlechťována v ohni milosrdné lásky námahami, posty, kázní a tuhým pokáním je uschopněna být přivítána Ježíšem Kristem, prodlévat s ní a zářit v Boží přítomnosti.

Tato láska má čtyři rohy. Čtyři jsou ctnosti, které provázejí tři již zmíněné. Jsou to opatrnost, spravedlnost, statečnost a mírnost.

Opatrnost nás učí jednat rozvážně a moudře ve všem našem konání a

myšlení a radit se s těmi, kteří vědí více, než my.

Spravedlnost chce, abychom dávali každému, co mu patří: Božího Bohu, lidského člověku a světského světu.

Statečnost a síla nám říká, abychom byli vytrvalí a nebojácní ve službě Bohu, abychom s úsměvem čelili nepřizní, námahám a chorobám, právě tak jako úspěchům a radostem, a za obě vzdávali díky Ježíši Kristu.

Mírnost nás vede ke zdrženlivosti v jídle, pití, oblékání a vše ostatním potřebném pro tělesnou péči.

(ze třetího dopisu vévodkyni di Sessa)

JAK ŽIL KŘEČEK V BEDNĚ

Jednoho dne šel křeček na procházku a uviděl tam horu. A on si na ni vylezl a viděl svůj domeček. Tak slezl z té hory a spěchal do domečku. Jenže nevěděl kudy. Ale byla tam Barča, a ta dala křečka do bedny. To byl totiž jeho domeček. V té bedně byla trubka a ten křeček se v ní prolízal. A byla tam i malá trubka a tam se taky prolízal. A pak se najedl a napil, a pak zjistil, že tam má málo pilin. A tak si vylezl na klacík, a odtud pak šel do velké bedničky, kde bylo hodně pilin. Tam se mohl zahrabat a vyspat. A to je konec pohádky.

autorka: Sofinka (6 let) z Mateřské školy Milosrdných bratří v Brně

PAPEŽ FRANTIŠEK NA TWITTERU

Matko Terezo, prosíme tě, přimlouvej se za nás u Ježíše, abychom i my získali milost pozornosti vůči pláči chudých, nemocných, opuštěných a těch nejposlednějších našich bratří a sester.

(7. 5.)

Eutanázie a asistovaná sebevražda jsou prorážkou pro všechny. Jsme povoláni nikdy neopustit ty, kdo trpí, nikdy se nevzdávat a pečovat a milovat, abychom obnovili naději.

(5. 6.)

TIRÁŽ

je zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4× do roka. Vydává ho Hospitálský řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách milosrdných bratří, také o jejich historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí.

V případě zájmu o odběr pište na e-mail: hospitalita@milosrdni.cz nebo na adresu: *Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno.* Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

Vydává:

Konvent Hospitálského řádu
sv. Jana z Boha – Milosrdných bratří
(pro svoji vnitřní potřebu)
Vídeňská 228/7, 639 00 Brno
IČ: 15531678
e-mail: sekretariat@milosrdni.cz
B. ú. 1341663309/0800
tel./fax.: 543 165 319
www.milosrdni.cz

Registrace:

MK ČR E 20257

Redakce:

Bc. Vít Pospíchal, MPA
Br. Martin Richard Macek, OH

Foto:

Archiv OH

Tisk:

Didot, spol. s r. o.

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady - od času stráveného při jeho sestavování a psaní článků, korekce, grafické práce, tisk a hromadná korespondence.

Chceme čtenářům poskytnout co nejvyšší kvalitu provedení, stejně jako je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat zde:

č.k.: 1341663309/0800

variabilní symbol: 1111

Za jakékoliv dary budeme velice vděční!

H a n a a P e t r

ULRYCHOVI

SOBOTA 19. ŘÍJNA 2019 | 19H

KOSTEL SV. ŠIMONA A JUDY, PRAHA

KONCERT PŘI PŘÍLEŽITOSTI PŘEDÁNÍ
CEN CELESTÝNA OPITZE ZA VZOR
V PÉČI O NEMOCNÉ A POTŘEBNÉ

CENA
CELESTÝNA
OPITZE

www.milosrdni.cz

SYMFONICKÝ
ORCHESTR
HL. M. PRAHY
PRAGUE SYMPHONY ORCHESTRA

ticketportal
VSTUPENKY NA DOSAH